

MARKVARTOVICE

ZPRAVODAJ OBCE

ROČNÍK 3., ČÍSLO 2, ČERVEN 2018

- **Informace**
ze zasedání
zastupitelstva
obce
- **Příspěvkové**
organizace obce
- **Spolková činnost**
- **Ze života v obci**
- **Střípky**
z historie

Str. 5 Odpust 2018

Slovo úvodem

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, je toho opět mnoho, co se událo v Markvartovicích za poslední tři měsíce. Redakce našeho zpravodaje se pokusí Vám alespoň stručně tyto události přiblížit. Užitečné pro Vás jistě budou pozvánky na připravované akce nejen v naší obci, abyste si na ně mohli s předstihem vyhradit čas. V tomto vydání zpravodaje také zavzpomínáme na pana Karla Bartovského v rubrice

Úspěšní rodáci, kde Vás sám pan Bartovský seznámí se svým životopisem prostřednictvím úryvku z knihy Ostravské příchody. Se svou činností Vás seznámí místní spolky a v úryvku z kroniky obce Markvartovice si připomeneme, jak těžký život měli naši předci.

Příjemné počtení a krásné dny Vám přeje

Zuzana Pistovčáková, místostarostka

Radosti a starosti našeho starosty

Vážení spoluobčané, čas je věc velice pomíjivá. Velice rychle plyne a my se někdy nestačíme ani zastavit, zamyslet a máme už tady zase další předvolební období, další rok, další léto a další prázdniny. Nejraději bych Vám všem hned na úvod popřál radost z vysvědčení Vašich ratolestí, po-

hodové prožití vysněné dovolené, nových sil do sychravých podzimních dnů a...

Ale přece jenom cítím i povinnost Vás informovat, co se v naší obci událo a co se chystá.

S ohledem na krásné počasí se podařilo dokončit terénní úpravy za novými obrubníky po opravě silnice III/4697 a zasít trávu. Podařilo se opravit část místní komunikace na ul. Přátelské, která nebyla dotčena stavbou splaškové kanalizace, a také bezejmennou ulici kousek od ul. U Dubu. Byl založen parčík blízko zastávky Na Hřibovci a díky zaměstnancům technických služeb vzešel za stálého kropení i nový trávník, když se příroda rozhodla v daném období nás obdařit pouze krásným počasím a sluncem. Záhony krásně rozkvetly a věřím, že tato zelená a barevná oáza bude nám všem dělat i v budoucnu radost. Doufám, že jsme potěšili také naše nejmenší tým, že jsme na starém dětském hřišti vyměnili dva nevyhovující prvky za kolotoč a trampolínu a navíc pro ty větší děti vyrostla vedle workoutu pyramida vysoká přes 4 m a trůfám si říci, že takovou v blízkém okolí nenajdete. A aby toho nebylo málo, úplně nové dětské hřiště bylo vybudováno kousek od „pumpy“ na ul. Ke Kapli. Věřím, že dlouho vydrží sloužit k všeobecné spokojenosti. Také naše škola už je celá v novém barevném kabátě a veškeré práce související se snížením energetické náročnosti budovy byly dokončeny.

A co nás v nejbližších měsících čeká? Naše věčné téma splašková kanalizace. **Do konce měsíce června je povinnost tam, kde jsou pro napojení vytvořeny podmínky, se připojit na splaškovou kanalizaci.** A pro ty, kteří tu možnost zatím nemají, pár informací. Připravujeme

výběrové řízení na vybudování splaškové kanalizace pro nově vznikající domy Na Panském, kde jsou už všechny pozemky prodány a na stavbu bylo již v minulosti vydáno stavební povolení. Pro III. etapu splaškové kanalizace se nám i díky Vám, občanům, podařilo najít trasu, kudy odkanalizovat chybějící nemovitosti a už je zpracována dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby a taky už byla podána žádost na územní rozhodnutí. Rádi bychom i ostatní plánované a slibované akce co nejdříve začali realizovat, ale získat veškerá vyjádření a povolení je opravdu běh na dlouhou trať. Stále čekáme na zelenou pro akce: semafor u školky, osvětlení pro ulici Nad Hřištěm a Sportovní, zokruhování vody ulice Písečné a Jablonové, prodloužení vodovodu na ulici Werichové, zpevnění Ludgeřovického potoka na ulici Luční a Na Výsluní a také na cyklotrasu. Něco přece jen se pohnulo, a to je vypsání výběrového řízení na veřejnou zakázku malého rozsahu – Atletická dráha - Sportoviště Markvartovice. Podepsali jsme smlouvu s advokátem Michalem Noskem, který s Vámi, kteří jste byli dotčeni stavbou splaškovky bude, řešit komplexně administrativu ohledně věcného břemene.

Máme před sebou prázdniny, čas dovolených a ne všichni budou trávit zasloužený odpočinek mimo domov a tak bych rád apeloval na všechny, buďme k sobě ohleduplní a nerušíme se v neděli a po 22 hodině nadměrným hlukem. Pokud k Vám přijede návštěva autem a to nebude odstaveno na Vašem pozemku – myslete i na ostatní, že potřebují mít možnost ze svého pozemku vyjet. Bohužel šířka místních komunikací nejde nafouknout a na vybudování parkovišť obec pozemky nemá. Apeluji i na Vás – řidiče, o prázdninách počítejte s bezstarostností dětí a přizpůsobte tomu, prosím, rychlost svých vozidel. Nepřeji nikomu zamýšlet se nad slovíčkem KDYBY...

Odpočívejte, relaxujte, budujte, věnujte se rodině i svým koníčkům, udělejte radost sobě i svým blízkým...

Pavel Myslivec, starosta obce

Foto: H. Brabencová

Jak se Vám líbí naše barevná škola?

Foto: P. Myslivec

Projekt Energetické úspory základní školy v Markvartovicích byl spolufinancován Evropskou unií - Fondem soudržnosti/Evropským fondem pro regionální rozvoj v rámci Operačního programu Životní prostředí.

Čapí hnízdo

Foto: J. Lesňák

Čápi zavítali také do Markvartovic, kde si společnými silami vybudovali hnízdo. Věříme, že se k nám budou moci vracet i v příštích letech.

Velké díky všem!

Odpust je jistě akcí, bez které si mnozí z nás obdobi na přelomu května a června v naší obci neumíme ani představit. Odpust je církevní svátek, je to svátek patrona kostela, u nás je patronem kaple Nejsvětější Trojice. Odpust je také výroční pout'. K tomuto svátku se odjakživa váží také světské radovánky. A že jich ani letos nebylo málo, si můžete prohlédnou ve fotogalerii na stránkách obce: www.markvartovice.cz.

Věřím, že si tuto akci užili všichni návštěvníci malí i velcí, bez rozdílu věku.

Mé poděkování patří všem, bez jejichž pomoci by tato akce jistě nebyla tak úspěšná. Právě díky spolupráci těchto lidí jste měli možnost si i v letošním roce tuto akci naplno užít.

Velice děkuji členkám kulturní komise Daně Kačmářové, Kateřině Tesařové a Haně Brabenčové.

Zaměstnancům technických služeb, jmenovitě Lýdii Klimešové, Gabrieli Hofrichter, Milanovi Janíčkoví, Vlastíku Dvořáčkovi, Liboru Cigánovi, Karlu Stuchlíkovi, Janu Hruškovi a Jaroslavu Semaníkovi. Zaměstnancům obecního úřadu Blance Mazochové a Jarmile Masné. Všem členům HC Lipina a SDH Markvartovice a jejich partnerům, produkční Janě Stočkové, společnosti DWA PRO, zdravotníkům, obci Hať za zapůjčení setů k posezení, obsluze Jednoty a v neposlední řadě SK Markvartovice za ochotu a spolupráci.

Zuzana Pistovčáková, místostarostka

Foto: H. Brabencová

FOTO soutěž 2018

téma fotosoutěže 2018 je „ Rozkvetlá obec“ (zahrada, balkón okenní truhlík, pole, apod.

Podmínky soutěže:

zahájení soutěže: březen 2018

- ✓ soutěže se mohou zúčastnit pouze obyvatelé obce Markvartovice
- ✓ fotografie budou přijímány pouze v elektronické podobě (formát JPG) prostřednictvím elektronické pošty. Adresa pro zasílání fotografií je pistovcakova@markvartovice.cz
Předmět – FOTOSOUTĚŽ, každý účastník soutěže může zaslat max. 10 fotografií, které zachycují **rozkvetlou obec Markvartice (zahradu, balkón, okenní truhlík, pole, apod.)**
- ✓ ze soutěže budou vyřazeny prokazatelně a radikálně upravené fotografie (fotomontáže, apod.)
- ✓ ke každé fotografii doplňte krátký popis, lokalitu, datum pořízení, autora fotografie a kontakt na autora (jméno, e-mail, tel., adresu)
- ✓ výhercem soutěže se stává fotografie, která ve veřejném hlasování dne 14.9.2018 na akci Krmášové koláčobraní obdrží nejvíce hlasů
 - ✓ pro autory prvních tří nejlepších fotografií jsou připraveny věcné ceny
 - ✓ fotografie jiného nebo nevhodného námětu NEBUDOU ZAŘAZENY DO SOUTĚŽE
 - ✓ zasláním fotografie do soutěže souhlasí soutěžící s použitím fotografie pro potřeby obecního úřadu Markvartovice – kalendář obce Markvartovice pro rok 2019, prezentace, reklama, výzdoba obecního úřadu atd.

fotografie zasílejte do 09.09.2018

SPOZ uspořádal další zájezd pro seniory

23. května 2018 se 39 seniorů vypravilo na zájezd do nedalekého Frýdku-Místku, kde našel svůj druhý domov i arménský podnikatel Gevorg Avetisjan, původním povoláním bytový architekt a designér, zakladatel podniku, který u nás už více než 10 let vyrábí všem známou a velice chutnou Marlenku. Začínal „na koleně“. Se svou sestrou vyrobil první dort v kuchyni, zabalil ho do novinového papíru a předal svému známému na vyzkoušení.

Ten se velice podivil zvláštnímu balení, ale dort vyzkoušel a hned druhý den si objednal 10 dortů. Postupem času si upravil bývalý domov důchodců, i tady vyráběli Marlenku ručně. Ani ten mu dlouho nestačil, tak si koupil pozemek, kde si postavil mnohamilionovou halu, a protože v této hale už na množství práce nestačily pouze lidské ruce, nechal si vyrobit výrobní linku (v zemi ojedinělou), která dnes vyrábí dorty Marlenka a vyváží je do celého světa.

K dortu Marlenka, původně ořechovému, přibýly i další výrobky – tmavý dort Marlenka, citronový dort Marlenka, medové kuličky, káva Marlenka, čokoláda, řezy Marlenka, napoleonky Marlenka...

Foto: Šárka Kubišová

A proč vše Marlenka? Tak se totiž jmenuje dcera Gevorga Avetisjana, která se narodila u nás, v Česku, je na obalech všech výrobků a letos oslaví již patnácté narozeniny.

Výklad našeho průvodce byl doplněn obrazovou prezentací, a abychom jen neposlouchali, zpřijemnil nám posezení ochutnávkou výrobků Marlenka a velice chutnou kávou.

Foto: internet

Poté následovala prohlídka výrobní haly. Mohu říct, že jen málokdy vidíte tak čistou práci – tady se lesklo vše, od podlah až po strop.

Všichni zaměstnanci měli ochranné oděvy, rukavice, pokrývku hlavy. V hale pracoval i robot Fanoušek, který Marlenky balil a hotové výrobky připravoval k rozvozu k budoucím zákazníkům. Na závěr naší exkurze si všichni návštěvníci mohli zakoupit jakýkoli výrobek za zvýhodněnou cenu. A myslím si, že nikdo z nás neodcházel s prázdnými rukama. Každý si vzpomněl na někoho ze svých blízkých, kterého chtěl potěšit a osladit mu chvíle domácí pohody.

A protože jsme se museli rozdělit na dvě skupiny (všichni najednou by se na prohlídku nedostali), druhá polovina zájezdu se rozjela na náměstí do Frýdku-Místku, kde na nás čekal **Frýdecký zámek** - původně gotický hrad, nacházející se u Zámeckého náměstí. V dnešní době zde sídlí Muzeum Beskyd s rozsáhlou expozicí, dokumentující historii a kulturu beskydské oblasti. V objektu se pravidelně konají nejružnější výstavy, koncerty, divadlo, svatby a dramatické pořady (info inter-

net). Toto když jsem si na internetu přečetla, měla jsem strach z reakce účastníků zájezdu. Ale...

Když jsme dorazili na Zámecké náměstí, obrátily se naše zraky na půvabnou stavbu.

První zmínky pocházejí z roku 1327, kdy se těšínský Piastovci rozhodli postavit si hrad. Tento hrad sloužil zejména k ochraně tehdy vznikajícího města Friedeck. V období 15. a 16. století prošel hrad celou řadou úprav a v 16. století bylo navíc přistavěno jižní, západní a východní křídlo, už v renesančním stylu, a hrad byl tak přebudován na zámek.

V 17. století však zámek vyhořel a musel být zrekonstruován. Stávající podoby se dočkal zhruba v 18. století. Na počátku 19. století se jej chopili Habsburkové a předělali ho do stylu klasicistního a po roce 1918 přešel zámek do vlastnictví československého státu.

Prohlídková trasa vede přes celý zámek spolu s několika sály a vyhlídkovou věží. Její součástí je i návštěva kaple Sv. Barbory.

Rovná plocha okolo zámku byla zahradnický upravená, na rozdíl od svahu pod zámek, který zůstal po dlouhou dobu čistě přírodní. Stromy a keře, které tam vyrůstaly, tvořily až do roku 2006 jakousi hustou džungli plnou odpadu. V roce 2006 přešla část parku (po dohodě s vlastníkem) do vlastnictví statutárního města Frýdek-Místek a začala revitalizace. U zámku tak vznikla také nová vyhlídka s výhledem do údolí na místeckou část města a také na pohoří Beskydy.

Myslím si, a doufám, že i tato prohlídka nás všechny příjemně překvapila.

Po prohlídce zámku vedla naše cesta do Rožnova pod Radhoštěm, valašského městečka. Tady jsme měli rezervováno hospodu Na posledním groši, kde jsme si všichni „pošmáklí“ na obědě našemu žaludku blízkém, ten jsme pořádně zapili a vypravili jsme se (už každý sám) na prohlídku valašského městečka.

Za městečkem vedla parkem cesta k farmářským trhům, kde jsme všichni obdivovali ručně vyřezané jízdní kolo.

V podvečer jsme se jen neradi připravovali na cestu zpět, domů.

Na zájezd i zpět nás vzal autobus společnosti ARRIVA, s panem řidičem, který byl ochoten vyhovět všem našim přáním, a tak doufám, že i po této stránce byli všichni se zájezdem spokojeni.

**Text a foto: Šárka Kubišová,
předsedkyně SPOZ**

Kalendář kulturních a sportovních akcí 2018

TERMÍN	NÁZEV AKCE	POŘADATEL
23.6.	Pohádková cesta	Werichovci
24.6.	Hravé odpoledne	Werichovci
26.6.	Ocenění žáků 9. tříd	SPOZ
30.6.	Sever/Jih	SK, HC
SRPEN		
4.8.	Retro rock karneval	ČZS
11.8.	XII. ročník turnaje v minikopané mužů a žen „Günter Cup 2018“	Pepikovi syny
18. – 19.8.	Chovatelská výstava	Chovatelé
25.8.	Večerní zábava s kapelou Acoustica a Jiřím Bastou	KK+ Menfen
ZÁŘÍ		
7.9.	VII. ročník nočního turnaje v nohejbale	Pepikovi syny
14.9.	KRMÁŠOVÉ KOLÁČOBRANÍ	HC Lipina + KK
22.9.	VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ	SPOZ
ŘÍJEN		
6. – 20.10.	Vernisáž výstavy barevných fotografií Radima Štefana	Werichovci
6.10.	S lampiony za strašidly	Werichovci
13.10.	SETKÁNÍ JUBILANTŮ (70, 75 let)	SPOZ
27.10.	MOBILNÍ SBĚRNA velkoobjemových a nebezpečných odpadů	Marius Pedersen
LISTOPAD		
3.11.	Jubilejní V. ročník turnaje v nohejbale „Halloween's Cup“	Pepikovi syny
30.11.	ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU, ADVENTNÍ TRHY A MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA	KK
PROSINEC		
29.12.	Tradiční silvestrovský turnaj v nohejbale	Pepikovi syny

Informace o akcích na rok 2018 nebo doplnění vaší akce do kalendáře
na tel.: 606 433 667.

Aladin a kamarádi, z.s. - omluva

V minulém vydání Zpravodaje obce Markvartovice došlo k chybě na straně 3, v článku Jak bude obec v letošním roce hospodařit? U spolku Aladin a kamarádi, z.s. byla nesprávně uvede-

na částka poskytnuté dotace 33 000,- Kč, což je částka, o kterou spolek žádal. Dotace byla ovšem přidělena ve výši 20 000,- Kč.

Zuzana Pistovčáková, místostarostka

Kulturní komise obce Markvartovice ve spolupráci s HC Lipina

Vás srdečně zve na

KRMÁŠOVÉ KOLÁČOBRANÍ

s vyhlášením vítězů fotografické soutěže

v pátek 14. září 2018.

ŘIDIČI POZOR, PŘIPOMEŇTE SI ZÁKON O PROVOZU NA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍCH

Zastavení a stání § 25

(3) Při stání musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy; při zastavení musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro oba směry jízdy.

(4) Při zastavení a stání nesmí řidič znemožnit ostatním řidičům vyjetí z řady stojících vozidel. Při zastavení a stání vedle vozidla s označením „Označení vozidla přepravujícího osobu těžce pohybově postiženou“ musí ponechat boční odstup nejméně 1,2 m.

NEBO RISKNETE POKUTU???

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

ABY SE NÁM VŠEM V OBCI DOBRĚ ŽILO, JE TŘEBA DODRŽOVAT ZÁKLADNÍ PRAVIDLA SLUŠNÉHO CHOVÁNÍ. POKUD SE BUDEME VŠICHNI ŘÍDIT STARÝM A ZNÁMÝM POŘEKADLEM, CO NECHCEŠ, ABY TI ČINILI JINÍ, NEČIŇ TY JIM, NEBUDE TŘEBA ŘEŠIT ŠPATNÉ PARKOVÁNÍ NA MÍSTNÍCH KOMUNIKACÍCH, KTERÉ ZABRAŇUJE OSTATNÍM LIDEM DOSTAT SE KE SVÉMU DOMU NEBO VYJET Z GARÁŽE, DÁLE PARKOVÁNÍ NA CHODNÍCÍCH, KTERÉ BEZOHLEDNĚ ZABRAŇUJE CHODCŮM V BEZPEČNÉM POHYBU. DBEJME PROSÍM NA DOBRÉ SOUSEDSKÉ VZTYHY A NERUŠME SE V NOČNÍCH HODINÁCH ČI O NEDĚLÍCH A SVÁTCÍCH NADMĚRNÝM HLUKEM ZE SEKAČEK, STAVEBNÍCH STROJŮ ČI HLASITOU HUDBOU. VŠICHNI JSME OBČANY TĚTO OBCE BEZ ROZDÍLU DÉLKY POBYTU V NÍ.

Děti si užily školu v přírodě v Malenovicích

Snad každý žák naší školy se těšil do školy v přírodě.

Foto: A. Kačmářová

Prvnáči měli trošku obavy a nějaké slzičky tam byly, ale po příjezdu do Malenovic se smutek vytratil. Hned první den jsme využili nádherného slunečného počasí a vyrazili na turistickou vycházku do okolí. Ušli jsme minimálně 10 kilometrů. Všichni zdolali náročnější terén, i naši

malí školáčky byli šikovní. Další dny se holky a kluci nejen učili v budově hotelu, ale zažili i zajímavou prvouku a přírodovědu v lese, na louce i v blízkosti pastvin. Pozorovali lesní

zvířata, stromy, hospodářská zvířata i práci dřevorubců. Žáci 5. třídy využili sportovní areál v blízkosti hotelu a pilně trénovali na Atletické mistrovství škol Hlučínska.

Přestože počasí nebylo každý den zrovna ideální, nikdo z nás se tady nenudil.

Všechno uteklo jako ta příslovečná voda, která ale těm našim krásným lesům, potůčkům, říčkám a horám nejen v Beskydech tolik chybí.

***Ve škole v přírodě,
byli jsme v pohodě.***

***Ani to počasí nezaskočilo nás,
příště pojedem zas.***

Těšíme se na příští školu v přírodě.

**Jarmila Bialasová,
učitelka ZŠ Markvartovice**

Perličky žáků ze Dne Země, pořádaného v areálu Chovatelů.

Vyjmenuj rostliny, které kvetou na podzim?

ZLATÝ DÉŠŤ, SNĚŽENKA

Víte co je jak domácí?

CHOVÁ SE DOMA, V DOMÁCNOSTI, DOMÁCÍ

VÝROBA, ZVÍŘATA PRO ZÁBAVU

JE PRO OKRASU A POTĚŠENÍ

Jaký je rozdíl mezi kachnou a husou?

HUSA JE VĚTŠÍ A JE MÍŇ BEZPEČNÁ

Co je to přezývka a uveď příklad:

KRÁVA, PŘEZVYKUJE NA PRÁZDNO

Vyjmenuj luštěniny: BURÁKY

Vyjmenuj ovoce, které si umíte vypěstovat doma na zahrádě:

RAJČATA, BRAMBORY, ŘEDKVIČKY

Jaký užitek nám poskytuje skot domácí?

MÁME HO PRO RADOST

Plod, kterého stromu je žalud?

JAROVEC MAĎAL

Proč mohou rostliny růst na naší planetě?

PROTOŽE TADY MAJÍ POTRAVU A SLUNCE

Vyjmenuj světadílý

HRADY A ZÁMKY

Žáci základní školy sklidili úspěchy na atletickém mistrovství škol v Hlučíně

Dne 30. května 2018 se konal na Základní škole dr. Miroslava Tyrše v Hlučíně pod záštitou místostarostky města Hlučína Blanky Kotrlové již 6. ročník Atletického mistrovství škol Hlučinska.

I 5. třída naší školy se na toto mistrovství přihlásila. Dlouho před jeho začátkem jsme začali trénovat běh na 50 m, běh na 200 m, štafetový běh, hod plným míčem a skok daleký. Žáci se moc těšili na to, že budou reprezentovat naši školu. Dokonce si mezi sebou sami vybrali ty nejlepší.

Jako v tyto dny stále, i tento den byl slunečný. Do Hlučína jeli všichni páťáci, aby povzbuzovali a fandili našim sportovcům, kterými byli: Šimon Drozd, Vojtěch Bína, Antonín Poledník a děvčata Ema Guřanová, Adéla Konečná a Veronika Nevimová. Všichni se

vzájemně hecovali, chtěli být nejlepší, až jsem v tom horkém dni měla strach o jejich zdraví.

Na závodní dráze Tyršovy školy se tento den sešlo 14 škol, každý z jejich zástupců chtěl zvítězit.

Po slavnostním zahájení začalo měření sil všech přítomných.

První závodní disciplínou byl běh na 50 m. Konkurence byla silná, ale náš Šimon byl nejlepší. Měli jsme první zlatou medaili, tu nejlepší motivaci pro další zápolení.

Ve skoku dalekém se všichni zlobili, že měření nebylo přesné, a bohužel se skákalo z místa, bez rozběhu, což některé závodníky dost rozhodilo. Vždyť ten rozběh přece ke skoku patří.

Třetí disciplínou, myslím, že v této jsme se cí-

tili silní v „kramflecích“, byl hod plným míčem. Všichni drželi palce a vyplatilo se. Zase Šimon – tentokrát získal stříbrnou medaili.

Na řadu přišla Adélka. Zatajil se nám dech – ten míč jen letěl a byla z toho druhá zlatá medaile. Všichni jsme měli úsměv na rtech a fandili jsme dál.

V běhu na 200 m se Šimon zasloužil o naši v pořadí již čtvrtou medaili – tentokrát bronzovou, ta nám ve sbírce ještě chyběla.

Poslední disciplínou měla být smíšená štafeta 4 krát 100 m. Na startu se připravili Ema, Vojta, Veronika a Šimon. Toho jsme postavili jako posledního, „finišmena“ štafety. Štafety se rozbíhaly a my jsme soustředěně sledovali pořadí našich. Ema předávala Vojtovi, ten natáhl nohy a získal náskok pro Verču, která předávala štafetový kolík Šimonovi.

V tomto posledním úseku dobíhal prvního a skončil jen o krok za ním. Podle času ve všech rozběhích měla naše štafeta třetí nejlepší čas.

Naše radost neznala mezí.

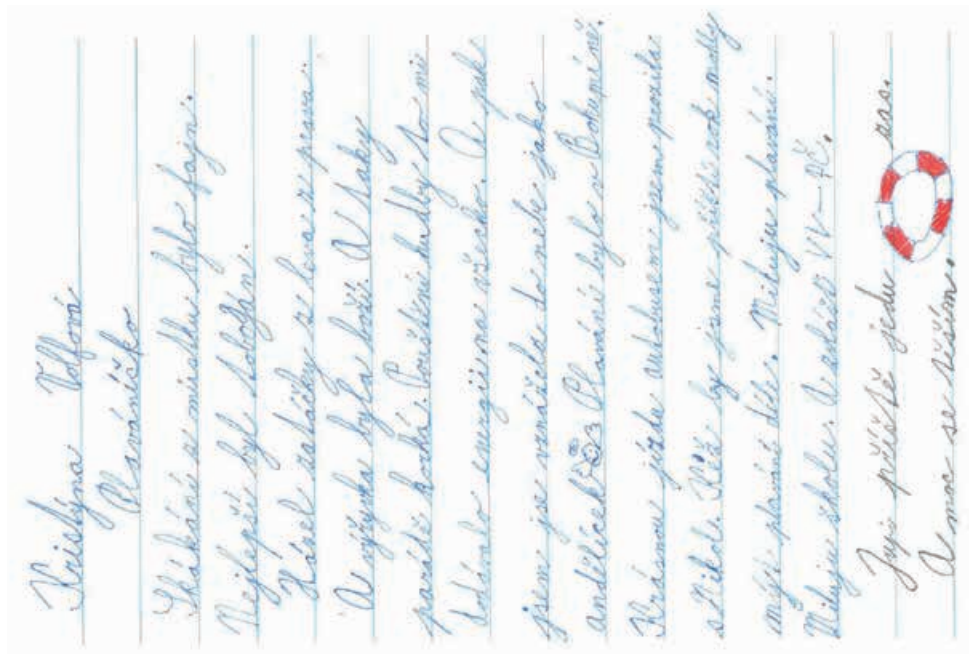
ZŠ Markvartovice díky těmto žákům získala na Atletickém mistrovství škol Hlučinska 5 medailí a v celkovém hodnocení skončila v 1. kategorii (žáci 4. a 5. tříd) na druhém místě, hned za velkou ZŠ Ludgeřovice.

To je úspěch!!!

Děkujeme všem zástupcům za vzornou reprezentaci naší školy.

Text a foto: Šárka Kubišová,
ředitelka ZŠ Markvartovice

Práce žákyně 2. třídy

Mateřská škola Markvartovice

Měsíc se s měsícem sešel a už tady máme červnové číslo našeho oblíbeného zpravodaje. Co se tedy událo v naší školce nového? Na Velikonoce se děti připravovaly společně s rodiči v MŠ, kdy spolu vyráběli ozdoby na velikonoční tabuli. Překvapili nás i šikovní tatínci, kteří svou nápaditostí a šikovností nezůstávali pozadu za maminkami.

S příchodem slunečného počasí se nám rozběhla spousta akcí, mnohé se mohly konat přímo na naší krásné školní zahradě. Jednou z těchto událostí byla návštěva strážníka z Městské policie Hlučín, který nás navštívil s besedou „duben - měsíc bezpečnosti“. Děti byly poučeny o provozu na cestách, o tom, jak mají být opatrné, zvláště v letních měsících, kdy na komunikacích začínají jezdit ve větší míře kola, koloběžky, motorky, auta, a také o tom, že mohou jezdit na kole po silnici pouze v doprovodu rodičů nebo jiné zletilé osoby.

Rovněž jsme probrali nebezpečné situace, kdy je může oslovit cizí člověk nebo se mohou ztratit na výletě. Děti se dozvěděly mnoho zajímavého, ale nejen ony. Beseda zaujala také našeho pana starostu, který šel „zrovna okolo“ a ihned se aktivně zapojil do praktických ukázek vybavení policie – mezi dětmi kolovala pouta, teleskopický pendrek, děti si prohlédly služební auto aj. Následně jsme se „podrobili dechové zkoušce

na alkohol“, která potvrdila „že naše děti ani paní učitelky nejsou ve školce pod vlivem“. Avšak děti nejvíce zajímalo, „zda jsou v hlučinské cele zloději“ a „zda pan policista už nějakého zloděje honil a chytil“ a i na tyto otázky se nám dostalo fundované odpovědi.

Další podárenou venkovní akcí byla přehlídka dravých ptáků. Děti se zaujetím sledovaly káně, puštíka, orla, sovu aj. při letu a lovu a také putavý výklad o jejich životě. V měsících březnu až květnu probíhal plavecký výcvik. Přihlášené děti obdržely „mokrý vysvědčení“ a věřím, že již brzy díky teplému počasí ukáží rodičům, co se v kurzu naučily. Den matek jsme tradičně oslavili besídkou v sále OÚ a vystoupením „pro naše babičky a dědečky“ pro Klub důchodců Markvartovice v KD.

Děti se předvedly tentokrát jako farmáři, zvířátka, broučci a kytičky. Obě vystoupení měla velký úspěch a všem se líbila.

V květnu se děti konečně dočkaly promenády v maskách, letos netradičně pojaté jako „Dětský den v maskách“ - zábavné dopoledne s kašpárkem prckem Pepinem na zahradě MŠ. (Původní únorový maškarní bál byl bohužel zrušen pro vysokou nemocnost neštovicemi).

Zábavný program měl výbornou atmosféru, děti si zatancovaly, zasoutěžily, dostaly občerstvení a nakonec jim prcek Pepino nafoukl balonky, s kterými pak radostně běhaly po celé zahradě. Dětem se program moc líbil a za vše hovoří věta jednoho z nich: „Prcku Pepine, já Tě chci domů, já chci s Tebou bydlet!“

A co nás ještě do prázdnin čeká? Zahradní slavnost a pasování předškoláků, které se bude konat v pátek 15. června 2018. Jako vždy nebudou chybět atrakce, skvělá zábava a občerstvení. Na závěr nemohu nezmínit náš výlet, na který se děti velmi těší. Letos jedeme do Dinoparku Ostrava, je to největší Dinopark v celé ČR, tak doufám, že si to děti užijí.

***Za učitelský tým
Dagmar Balgarová,
ředitelka MŠ Markvartovice***

Vzpomínka na Karla Bartovského

Jsem rodilý Plzeňák a mým životem významně prostupuje osmička. Narodil jsem se v březnu 1928, kdy – jak mi vyprávěli rodiče – byly takové mrazy, že zamrzaly kolečka od kočárku! Osmý rok 1938 jsem prožil na plzeňském Lochotíně a celou válku v Plzni-Doubrovce, kde byl otec správcem a výčepním v Sokolovně (za války to pak Sokolovna přirozeně nebyla), já jsem byl rovnou ze školy totálně nasazen jako pomocný dělník do Škodovky. V březnu v pětáctýřicátém byla Doubravka, ačkoliv byla čtvrtí jen rodinných domků, totálně vybombardována. Posbírali jsme, co nám zbylo, a s vozíčkem peřin jsme se přestěhovali ke známému pekaři do Dýšiny u Plzně. Tam jsme přespávali přímo nad jeho pekárnou a všichni jsme pomáhali při pečení chleba. Dodnes cítím tu lahodnou vůni, když jsem vodou „střežchoval“ horké bochníky! A pak už přišel konec války a příchod

Američanů, které jsme radostně vítali na demarkační čáře u Kyšic, kde se jim zrovna vzdávala kompletní divize SS generála Schrodera, prchající s K. H. Frankem z Prahy před Rusy. Otec si poté od pivovaru pronajal hostinec v Bukovci u Plzně a já jsem se tam učil čišničině. A také vedl junácký oddíl a makal na zemědělských brigádách. A pak zase přišel rok s osmičkou na konci a Lidový dům, který jsme měli v nájmu, chtěli užívat komunisté... Tatínek se nepohodl s budoucím primátorem Plzně a už jsme byli „vyakč-nění“ do Bezdruzic v pohraničí. O rok později jsem jako vedoucí dětského souboru absolvoval v sousedních Konstantinových lázních příslušné školení a víceméně omylem nastoupil coby kulturní referent do jedné ze zotavoven u Máchova jezera. Tamní parádní čas skončil mým odchodem na vojnu do Domažlic (vojna mě ale neděsila, protože jsem sportoval a měl dobrou fyziku), kam za mnou vojenští „kontráši“ přivezli hlášení bezdružických funkcionářů o tom, že pocházím z nespolehlivé rodiny, neboť můj otec (ateista) hrával s farářem, jenž byl sledován tajnou policií, pravidelně mariáš! Stačilo to k tomu, abych dostal kvalifikaci „E“ a byl převelen k „černým baronům“ do Zbůchu u Plzně. Byl jsem pořádně naštvaný, ale našťastí se mi tam zalíbila havířina. Byla to pravá chlapská práce, navíc v dobré partě a dostal jsem perfektní zaškolení od jednoho havířského machra, neodsunutého, německého anti-fašisty. Se sbíječkou to uměl virtuózně a naučil mě, že uhlí je živel a jak ho sbíječkou zkrotit, aby se sám sypal do žlabu... Sloužil jsem tam dva a půl roku, pak si to ještě prodloužil civilní brigádou, ale pak už jsem měl vojny plné zuby, i když jsme tam měli dobrý soubor (jmenoval se Hejrup), v němž se zpívaly „ježkovky“ s texty V+W. S tím souborem jsme dokonce jeli na soutěž do Karviné, a to jsem poprvé poznal Ostravu. Ani jsem ji tehdy pořádně nevnímal, neboť jsem měl oči plné popílku, který tam v té době „sněžil“ celoročně. Po pár letech jsem se oženil, a protože mi přislíbili byt v Karviné, šel jsem jako havíř na Důl ČSA. Dělal jsem tam v rubání více než rok a uhnal si zápal plic (příliš jsem se nešetřil a pracoval i o nedělích). Vzápětí se mi narodil první kluk, také Karel, v rodinné dynastii třetí (dnes

máme dokonce už i Karla páteho) – samou radostí jsem se ani pořádně nedoléčil a po pár týdnech si uhnal recidivu. Babička z Orlických hor mě pak za čtvrt roku vyléčila kozím mlékem, ale doktoři mě už do dolu nepustili. Tak jsem začal dělat výchovného pracovníka v domově mladých horníků v Karvině 6 a brzy jsme tam dali dohromady hornický soubor **Pěrun**. Byla to skvělá parta: každý rok jsme si naložili stany do autobusu a objížděli o dovolené s estrádami Československo (dostali jsme se i do Hronova). Vydrželi jsme spolu 13 let a dodnes se čas od času scházíme. Naposledy při mě osmdesátce jsme v Petrovích oslavovali padesát let od založení souboru a přijelo téměř třicet „**pěrunů**“ z celé republiky! V Ostravě jsem spolupracoval i s Vladimírem Jirouskem, Vaškem Čapkem, Karlem Biňovcem a Karlem Čejkou při pořádání kabaretů a založili jsme tu pětiletou tradici kabaretních festivalů zvaných „**KaFe**“. Při druhém ročníku se nám spolu s Ludkem Eliášem podařilo porodit v Divadle Petra Bezruče kabaretní představení „**Štafle**“. Režii měl tehdy Jan Kačer, výtvarníkem byl Luboš Hřůza a autorsky vše připravil Rost'a Volf. Úhrnem to byla nadšená divadelní parta, které po bouřlivém úspěchu v Praze sám prezident Novotný na popud STB zakázal vystupování mimo Ostravu. Další nezapomenutelný rok byl rok 1968. Nadšeně jsem se tehdy angažoval v obrodném procesu, nechal si narůst plnovous a na veřejné schůzi vyhlásil, že se nechám oholit jen od vedoucích tajemníka KSČ v Karvině, až odstoupí a vrátí se zpět ke svému původnímu povolání. Všechno mohlo vyjít, kdyby k nám nevtrhli okupanti. Tajemník nešel do officíny, ale do Prahy na ÚV KSČ, kde se postaral o to, abych jako pravicový oportunista dostal zákaz jakéhokoliv zaměstnání v Karvině, ani na lopatu jsem neměl nárok. Musel jsem mimo okres: dokončil jsem v Opavě hotelovku a pracoval jako číšník v Novém Jičíně v Radničním sklípku. V novém zaměstnání jsem se seznámil se svojí druhou manželkou, která tehdy studovala pedagogickou školu, a za ní jsem se po čtyřech letech přestěhoval do Ostravy. V Ostravě se mi v padesátí letech narodil třetí syn Michal a já dělal barmana v Ostravě na Šalamouně a také při premiérách v klubu Divadla Petra Bezruče. Inu, stará láska nerezaví a také se ještě objevila jedna nová: džez. A ty vousy z osmašedesátého mi už zůstaly. Bydleli jsme v Ostravě-Mariánských horách a u nás byla zkušebna, kde hrávala formace „**Heřmá-**

nek“ profesora konzervatoře - Heřmanského. Pak jsme s houslistou Zdeňkem Lánským, multiinstrumentalistou Míťou Dostálem a dalšími muzikanty založili **JAZZ PER PEDES**. To byla báječná etapa mého života: v **Divadle hudby** v Ostravě jsme mapovali historii **her Osvobozeného divadla Voskovce a Wericha a písniček Jaroslava Ježka**. Dokonce jsme natočili pár „ježkovek“ v rozhlasu – ještě se tu a tam vysílají. To bylo kolem roku 1978, kdy jsme připravovali pořad „**Divotvorný pan Werich**“ - pan Werich nám písemně radil, co do něj zařadit, a také nám napsal: „**Zavídím Vám ten elán, který ze mě už dávno vyprchal. Držte se elánu, to je nejlepší droga.**“ Na premiéru už přijet nemohl a brzy potom nám všem odešel. V osmdesátých letech **Jazz per pedes** (název znamenal - pěšky, vlastní silou) nahrál v amatérském studiu orchestrální podklady k „ježkovkám“ a vznikl zájezdový soubor **Per Pedes**, který s komponovaným pořadem **Divotvorný pan Werich** vystupoval pro mládež v celém Moravskoslezském kraji. V něm jsme kromě písniček z Osvobozeného divadla reprodukovali i dialogy W + V (tzv. předscény neboli forbíny). V roce 1988 jsme očekávali, že se ta nenormální normalizace už konečně položí, ale museli jsme ještě rok počkat, než to ruplo – byla to ukrutná rána a dodnes se z toho kouří... Hned v prosinci 1989 jsme založili **Werichovce, což bylo Sdružení pana Jana pro srandu a kulturně společenský život mladých věkem či duchem**. A toto sdružení (nyní spolek podle nového zákona) funguje dodnes a je výjimečné tím, že centrum má v Markvartovicích u Ostravy – ne v Praze, jako je tomu u většiny celostátních organizací. **Werichovci** jsou nejen věkem či duchem mladí, ale taky se starají o nastupující generace. Děláme pro ně celostátní akce – **Čochtanova Třeboň**, pro mládež - soutěže, výstavy, besedy, přednášky, pohádkové akce, pořádali jsme **Werichiády** (první proběhla v Divadle ABC v roce 1992, kde byl s pamětníky Osvobozeného divadla i Václav Havel), v Semaforu jsme spolupracovali s panem Suchým a paní Molavcovou při programech k výročí J. Ježka aj. **Werichiády** se uskutečnily i v Umělecké besedě, kde se odehrála 19. dubna 1927 premiéra Vespoketky (Vest pocket revue je první hra W+V) a na počest této události byl vyhlášen Werichovci - **Mezinárodní den srandy**, který je každoročně slaven na pražské Kampě. V Markvartovicích byl postaven werichovský **klub Hej rup**, kde je ojedinělá výsta-

va „Plakáty a fotografie Osvobozeného divadla“ přístupná veřejnosti i s výkladem kurátora L. Čížkové (prohlídku lze objednat pro skupinu minimálně pěti lidí na čísle 776 162 041). Ojedinelá je tím, že obsahuje nejen spoustu dobových fotografií, ale zejména kompletní soubor barevných kopií plakátů, které byly vydávány ke každé hře V+W Osvobozeného divadla. **Werichovcům byly darovány a svěřeny do péče osobní věci Jana Wericha (myslivecký a lovecký klobouk, rybářský kufrík, boty, skládací sedačka pro rybáře, revolver s koženým nábojovým pásem a nábojníci ze hry Don Juan)**, které jsme zapůjčili k prohlídce do vily na Kampě v Praze, kde Jan Werich bydlel. Tato vila je nyní po rekonstrukci otevřena veřejnosti. Ale zpátky k Ostravě – tu mám moc rád i přes tu uvitací popílkovou sprchu! Je to chlapecké prostředí, kde se ještě drží slovo. A když jsem dělal kulturního referenta ROH, nejlepší parťáci bývali z Ostravska. Znal jsem Pražáky, Hradečáky a další, ale partu dávali dohromady vždycky Ostraváci a byla s nimi, jak by řekl Jan Werich, „ukrutná sranda“. Na Ostravsku se cítím jako ryba ve vodě, jako bych se narodil právě tady. Je to město mého srdce. Autentický příspěvek **Karla Bar-**

tovského s názvem: „**Ostraváci byli vždycky dobrá parta**“ - do knihy **Ostravské příchody – Příběhy/ Osudy/ Cesty/**, Eds. Radovan Lipus, Marina Feltlová, vydáno: Repronis – Ostrava 2011. Aktualizace pro obecní zpravodaj Markvartovic: Libuše Čížková, květen 2018.

Karel Bartovský zemřel v březnu 2013, ve věku 85 let, je pochován v Markvartovicích, kde bydlel. Svůj život naplnil vrchovatě láskou k lidem, činností pro veřejnost a velkým humorem. Byl světlem pro ostatní. Celý život bojoval proti „blbosti“ v jakémkoliv podobě. Řídil se výrokem Jana Wericha, že nad blbostí se nedá zvítězit, ale vždy se proti ní musí bojovat. Byl zakladatelem sdružení Werichovci, které funguje celostátně i v obci - dodnes. Jeho zásluhou byl postaven v Markvartovicích klub Hej rup jako základna pro kulturně-společenskou činnost Werichovců v obci Markvartovice a okolí. Zasadil se o to, aby v Markvartovicích byla jedna ulice pojmenována jako „Werichova“. „Děkujeme ti, Karle“. Čest jeho památce!

Libuše Čížková - nejvrchnější bidelník Werichovci

WERICHOVCI ZVOU RODIČE A DĚTI VŠEHO VĚKU NA

POHÁDKOVOU CESTU

čeká vás cesta pohádkami s plněním veselých úkolů

**Kde: v Markvartovicích u W klubu Hej rup
za fotbalovým hřištěm**

Kdy: v neděli 24. 6. od 14,00 hod.

Pohádky jsou určené rodinám s dětmi, ke splnění úkolů je třeba spolupráce celé rodiny.

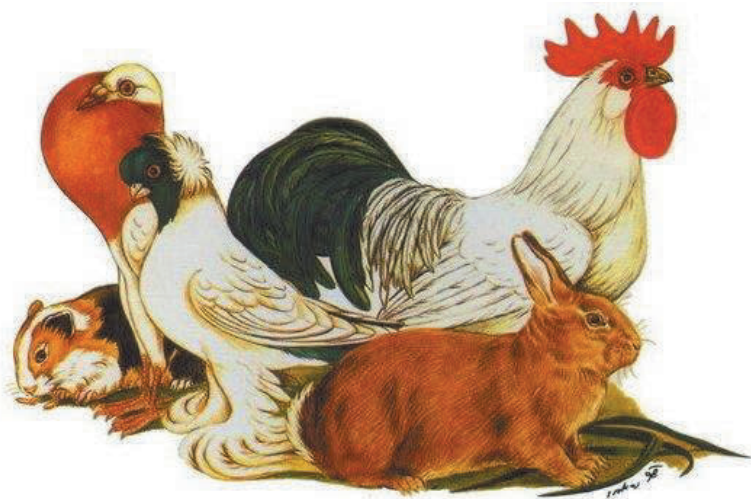
K účasti zvou hrdinové známých pohádek

ZO ČSCH MARKVARTOVICE

Pořádá dne 18.-19. srpna 2018
v areálu ČSCH

MÍSTNÍ VÝSTAVU DROBNÉHO ZVÍŘECTVA

**O OBČERSTVENÍ, TOMBOLU A DOBROU
NÁLADU JE POSTARÁNO**

ZVOU POŘADATELÉ

Hokejové utkání sever/jih Markvartovice

Dne 24. 3. 2018 proběhlo pod záštitou sportovních klubů SK Markvartovice a HC LIPINA přátelské hokejové utkání SEVER versus JIH. Utkání se konalo na zimním stadionu Saréza v Ostravě-Porubě za účasti 25 hráčů. Tyto zápasy borců z obou částí naší obce již získávají na té správné sportovní rivalitě. Tentokrát zápas do-

padl lépe pro hráče ze severu v poměru 5:1. Po skončení duelu si všichni podali ruce a spěchali na orosené občerstvení, u kterého probrali odehraný zápas. Teď už všichni ladí taktiku na další duel, který tentokrát bude v kopané. Zápas se uskuteční dne 30. 6. 2018 na místním hřišti.

Aleš Vjačka

Hasičské okénko

Milí čtenáři, rád bych Vás informoval o činnosti našeho sboru v obci. Náš sbor se pravidelně schází na výborové schůzi 1x měsíčně, popřípadě dle potřeby i vícekrát, kde se řeší různé problémy, náměty, úkoly a chod sboru. Také naše výjezdová jednotka se pravidelně schází, přičemž probíhá údržba techniky a odborná příprava. Dne 30. 4. již tradičně vypukly oslavy spojené se stavěním máje. Letošní majka byla netradičně ozdobená, nesla se celá v barvách trikolóry a to z důvodu oslav z 100. výročí založení českého státu. Přestože to bylo velmi náročné, tak se nám i našim dorostencům podařilo májku uhlídat, která byla celý měsíc ozdobou obce. Koncem května začaly oslavy odpustu naší obce. Po oba dny se naši členové SDH starali, aby vše proběhlo v pořádku. Zajistili tradiční průvod ke Kapli Nejsvětější Trojice, stavěli stánky, připravovali různé dobroty, které následně prodávali. Také měli na starost tekuté občerstvení. Počasí po oba dny bylo velmi nádherné a tak oslavy odpustu naší obce byly hodnoceny pozitivně. V pátek 8. 6. 2018 proběhly v naší obci noční hasičské závody a zároveň zde proběhlo další kolo Noční Hlučinské hasičské ligy. Našemu sportovnímu družstvu mužů se tentokrát na domácí trati příliš nedařilo. Naopak ženy znovu ukázaly svou kvalitu, i když obsadili tolik nepopulární bramborovou přičku. Děkujeme všem sponzorům, členům za odvedenou práci a samozřejmě i za podporu našich občanů.

HASIČSKÁ FONTÁNA PRAHA 2018

Ve dnech 1. 6. – 3. 6. 2018 se naše jednotka zúčastnila akce Hasičská fontána Praha 2018. Šlo o nevídanou akci v rámci České republiky i Evropy, kdy se této akce zúčastnilo více než 1100 hasičů z celé republiky. Smysl celé této akce, připravované více než přes rok, bylo udělat největší živou hasičskou fontánu k příležitosti 100 let od založení Československé republiky.

Využito bylo celkem 140 proudů vody z ná-

plavek, 35 proudů z Palackého mostu, 50 proudů vody z Jiráskova mostu a 14 vodních proudů z prostředí Vltavy. Nataženo bylo celkem 455 kusů hadic o celkové délce 6.950 metrů, instalováno bylo 102 kusů světel. Celou akci sledoval komisař České knihy rekordů z agentury. Vodní produkci zahájila státní hymna, po níž následovala část symfonické básně Vltava od Bedřicha Smetany s ohňostrojem. Závěr pak patřil Slovanským tancům Antonína Dvořáka a děkovnému potlesku tisíců diváků sledujících celou akci z mostů a obou vltavských nábřeží.

Všichni zúčastnění členové (Kolaska J. Kučera R., Kalvar J., Kroulík V., Tesař M.) si to velmi užili a shodli se na jedné výstižné větě: „*Jsmeneskutečně rádi, že jsme mohli reprezentovat náš sbor a naši obec na takto ojedinělé akci, ze které si vezeme mnoho velkých zážitků.*“

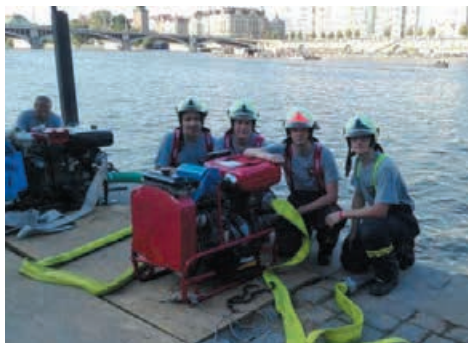
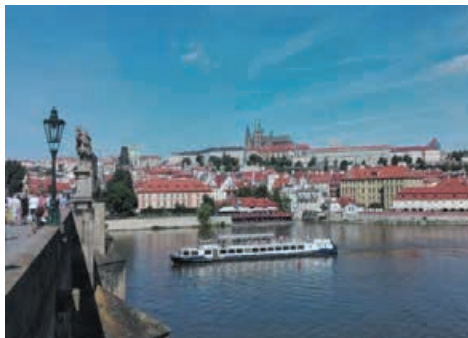

Foto: Jan Kolaska

Jarní část sezony z pohledu mladých hasičů

S příchodem jara se našim mladým hasičům opět rozjel kolotoč hasičských soutěží v rámci hlučínské ligy mládeže. Jako první v tomto roce jsme vyrazili do Dobroslavic. Toto kolo bylo také součástí celostátní hry Plamen. Naši starší žáci obsadili v rámci hlučínské ligy 5. místo, a mladší žáci 6. místo. V celostátní hře Plamen, kde se započítávali i další disciplíny, jako byla štafeta CTIF a štafeta požárních dvojic, starší žáci obsadili 2. místo, a mladší žáci 1. místo. Tímto umístěním si vybojovali právo startovat v okresním kole, které se konalo v letošním roce v Hněvošicích. Již o pár dní později následovalo další kolo ligy v Bobrovnicích. Mladší žáci zde obsadili 4. místo. Starším žákům se zde moc nedařilo a

obsadili desátou pozici. Již o týden později 19. května se konalo okresní kolo hry Plamen, kterého se zúčastnilo družstvo mladších žáků. V konfrontaci nejlepších družstev okresu Opava obsadili celkové 9. místo. Začátkem června se konala soutěž v sousední obci v Ludgeřovicích. Bohužel zde se našim žákům vůbec nedařilo. Z důvodu deštivého počasí zde každá kategorie absolvovala pouze jednu disciplínu. Mladší žáci obsadili 9. místo a starší žáci místo patnácté. Závěrečné kolo v rámci ročníku 2017/2018 čeká naše mladé hasiče 17. června v Bohuslavicích, kde proběhne závěrečné vyhodnocení hlučínské ligy mládeže.

Mladší žáci na okresním kole v Hněvošicích

Foto: A. Hofrichter

Spolek Osada Menfen rekapituluje letošní akce

Spolek Osada Menfen Markvartovice by Vás rád seznámil s naší dosavadní činností v roce 2018. 30. dubna 2018 jsme uspořádali tradiční „Slet čarodějnic“, kterého se letos zúčastnil velký počet malých i velkých „čarodějnic“. Odlet byl od Chovatelského areálu směrem k místnímu, hřbitovu, kde byl jako obvykle připraven bar „Jedová chýše u Kaple“. Pak jsme přeletěli zpět do Osady Menfen, kde proběhla volba „Miss Čarodějnice“ a dvou „Vicemiss Čarodějnic“ a pak pokračovala volná zábava s opékáním špekáčků a tancem.

Každá dospělá zúčastněná čarodějnice byla obdarována malou pozorností, aby si uklidila svůj bytček, a i malé čarodějnice a čarodějové dostali malou pozornost a sladkost.

Další pořádaná akce byla pro naši obec novinkou, a to 11. - 12. 5. 2018 „ŘEZBÁŘSKÁ

SHOU“. Přivítali jsme v naší osadě čtyři řezbáře, a to tři ze Slovenska, jeden z nich je dokonce mistr Evropy a jeden řezbář je z Vřesiny u Hlučína, teď žijící v Anglii.

Všichni jsou známí řezbáři, kteří se zúčastňují celosvětových soutěží. Vyřezávali z připravených obřích špalků sochy - anděla, koně, orla a nekonečný uzel. O sochy byl velký zájem a většina si našla své majitele. Socha koně nyní stojí v Šilheřovicích u pana Svěrkoše na nádvoří stájí u zámku.

Foto: P. Kozlová

Dále se mohli přítomní podívat, jak se vyrábí dekorativní keramika a také si ji zakoupit. Proběhla soutěž ve vaření guláše, nezávislá porota složená z řezbářů vyhodnotila nejlepší guláš, a to hovězí guláš, který vařil Lukáš Drobek s Barčou Poštulkovou. Všichni soutěžící byli odměněni. Pro děti byly připraveny soutěže za odměny a malování na obličej. Pro zpestření sobotního odpoledne vystoupily Markvartovické mažoretky Medvíďata. K prodeji byla připravena spousta dobrot a pití. V pátek doprovázel celé odpoledne a večer DJ Arnošt a v sobotu DJ a kytarista Milán Šmirák z Fryčovic.

Počasí nám po oba dva dny přálo a hojná účast nejen místních, ale i z dalekého okolí svědčila o opravdu vydařené akci. Svědčily o tom i

ohlasy, např. v novinách „Regionální Opavsko“.

Pro letošní rok ještě připravujeme 12. ročník „Indiánských dnů“, o které je každoročně velký zájem. I letos tomu není jinak a už máme naplněnou kapacitu. Bohatý program pro děti je již připraven, tak jenom postavit týpí, objednat krásné počasí a můžeme 14. 7. 2018 začít.

Další plánovanou akcí je koncert skupiny „Acustica“ s doprovodem Jiřího Basty, 25. srpna 2018. Doufáme, že i tato akce bude tak úspěšná jako „Řezbáři“.

Tímto všechny zveme do Osady Menfen a těšíme se na Vás.

Jaroslava Kozlová

WERICHOVCI ZVOU RODIČE A DĚTI VŠEHO VĚKU NA

HRAVÉ ODPOLEDNE

Sraz: v sobotu 23. 6. v 15:00 hod. u Kulturního domu v Markvartovicích

Program:

Přehlídková jízda kočárků

se soutěží o nejpohádkověji nazdobený kočárek

vítány jsou kočárky s dětmi i pro panenky

Spanilá jízda koloběžek

se soutěží o nejpohádkovější kostým

Hravé odpoledne vypukne po skončení přehlídek a nabídne plno zábavy, soutěže tradiční i úplně nové, hry stolní i terénní pro všechny hravé, od těch nejmenších až po dospělé i pro celé rodiny.

V případě deště budou hry probíhat v tělocvičně ZŠ

Nazdobte kočárky, nastrojte děti a přijďte soutěžit a pobavit se.

trénér a choreograf Alberto „Beto“ Perez.
V dubnu se poprvé rozvlnil taneční sál obec-

Víte, co se stane, když si fitness trenér zapomene kazetu s hudbou na lekci aerobiku a s sebou má jen tu, kterou poslouchal cestou? Zrodí se zumba ☺ – alespoň takto o vzniku zumbly hovoří její zakladatel, kolumbijský fitness

niho úřadu obce Markvartovice latinskoamerickými rytmy. Což by nebylo možné bez podpory rady obce Markvartovic, která nám dovolila využívat obecní prostory. Přes prázdniny necháváme sál odpočívat a čerpat nové síly, aby již od 4. 9. 2018 v 17.00 hodin a pak každé další úterý pohltit tanečníky a nechal je načerpat sílu a energii z rytmů hudby pod vedením lektorky Jany. Velice se těšíme na stávající, staronové i nové příchozí.

Zumbalistky Zumbly s Janou

SK Markvartovice

zve všechny v sobotu 30.6. 2018 na hřiště

PROGRAM :

14.30 hod. Sever - Jih (2x 30min.)*

16.30 hod. fotbalový zápas dětí

17.15 hod. Markvartovice - Bierawa

20.00 hod. karneval

* sraz všech hráčů ve 13.45 hod. na parkovišti u hřiště, v případě zájmu volejte : 736 676 108

RETRO ROCK KARNEVAL MARKVARTOVICE

areál kynologů za hřištěm

sobota 4. 8. 2018, od 18:00!

hrají:

RAUL

FAUL

Duo Juyos
Compleat

www.duojujyos.cz

Jiří

6.3.1931 - 15.8.1991

SCHELINGER

revival band OSTRAVA

Občerstvení a
párty stany
zajištěny

ZVOU

Zahradkáři

**BEAT
RADIO**
Classic Rock

Jiří Lasák
voda-topení, solární a obnovitelné zdroje
608 889 408

MB - BEMIL s.r.o.
opravy automobilů
777 573 503

MOLMEX-KAL
S.R.O.

AC/DC MOTORY
DOČKAL

Výroba, instalace a opravy elektrických strojů a přístrojů

**PROSTOROVÁ TISKOVINA
AUTODOPRAVA**

Miroslav Tvrď

6. března 15
211 00 Dobruška-Hradec
tel./fax: +420 536 248 202
tel.: +420 536 241 180
mob.: +420 905 244 423
e-mail: miroslav@quick.cz

**CRS
telnet**

- ELEKTROINSTALACE
- TELEKOMUNIKACE
- POČÍTAČOVÉ SÍŤE
- ALARM SYSTÉM, KAMERY

Jiří RONČKA

CRS SPINOS s.r.o.
Ligová 281, 212 01 Přerov-čp. 10
tel.: +420 603 434 323
e-mail: jirka@crsnet.cz
info@crsnet.cz
www.crsnet.cz

OSKAR

OSKAR - obchodní středisko
Opavská 1, 748 01 Hlučín
tel.: 595-041-389

CERTIFIKÁT ENVIRONMENTÁLNÍHO VYÚČTOVÁNÍ

Markvartovice

ZA ROK 2017 JSTE ZAJISTILI SBĚR **288,00 KG** ELEKTROZAŘÍZENÍ A TÍM DOSÁHLI:

Úspory elektrické
energie
1,50 MWh

Úspory vody *
9,09 m³

Úspory ropy **
36,53 l

Snížení produkce
nebezpečného odpadu
o 1,97 t

Úsporu primárních
surovin
0,13 t

Snížení produkce
skleníkových plynů
o 0,39 t CO₂ ekv

*

**ÚSPORA TAKOVÉHO
MNOŽSTVÍ VODY
SE ROVNÁ STEJNÉMU
MNOŽSTVÍ, KTERÉ JE
SPOTŘEBOVÁNO PŘI
122 SPRCHOVÁNÍCH.**

**

**ÚSPORA TAKOVÉHO
MNOŽSTVÍ ROPY
SE ROVNÁ SPOTŘEBĚ
STEJNÉHO MNOŽSTVÍ
POTŘEBNÉHO K UJETÍ
537 KM V BĚŽNÉM
OSOBNÍM AUTOMOBILU.**

FENOMÉN IGRÁČEK

Muzeum Hlučínska
ve spolupráci s firmou EFKO-karton, s. r. o. a Technickým muzeem v Brně
vás zvou na výstavu pro celou rodinu

FENOMÉN IGRÁČEK

historie - současnost - vývoj - výroba

6. 6. – 19. 8. 2018
Muzeum Hlučínska

Součástí výstavy – unikátní Igráček v podobě
Císaře Viléma II. a Vojáka – hraničáře

IGRACEK®

efko

TECHNICKÉ
MUZEUM
V BRNĚ

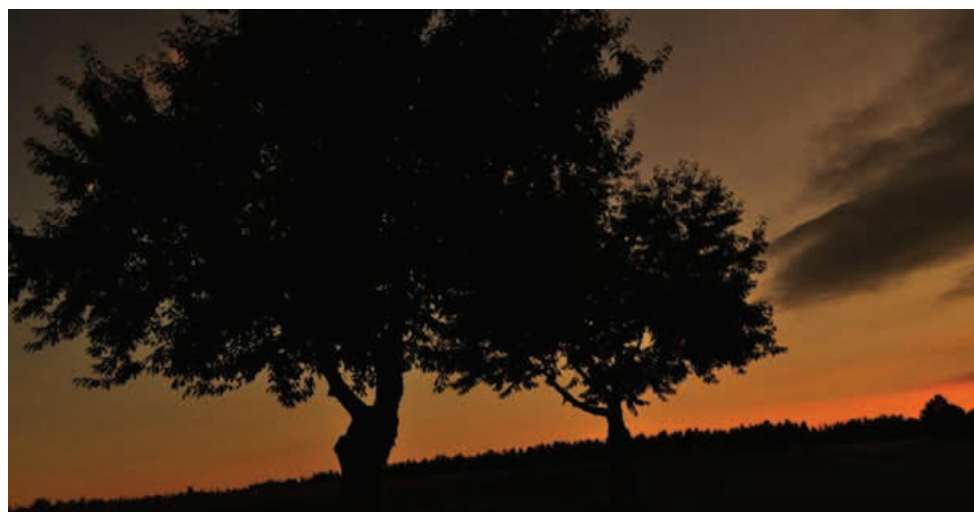
FESTIVAL KULTURY A HLUČÍNSKÝCH ŘEMESEL

**8. 7. 2018 od 14:00 hodin
na Mírovém náměstí v Hlučíně**

- 14:00** Hasičská dechová hudba Bolatice
- 14:35** slavnostní zahájení
- 14:45** Bolatické seniorky ml.
- 14:55** taneční soubor Slunečnice
- 15:05** dechová kapela Kobeřanka
- 15:40** Bolatické seniorky ml.
- 15:50** taneční soubor Slunečnice
- 16:00** Bolatické seniorky st.
- 16:15** mažoretky MK Ballerissimo
- 16:30** dechová kapela Hlučíňanka
- 17:05** Klub sportovního tance při KD Hlučín
- 17:20** taneční skupina Vřes
- 17:30** taneční skupina Bobři
- 17:45** folklorní soubor Vlaňanky
- 18:05** taneční skupina Vřes
- 18:15** dechová kapela Dolnobenešovská Galánečka
- 18:50** taneční skupina seniorky ze Závady
- 19:00** country kapela Pozdní sběr Vřesina

Změna programu vyhrazena.

Stromy na Hlučínsku

Fotosoutěž

Fotografie zasílejte od 15. 4. do 31. 10. 2018
na e-mailovou adresu soutez@maszomali.com
s uvedením svého jména, věku, kontaktní
adresy a místa, kde byly fotografie pořízeny.

Přesné znění pravidel naleznete na
www.maszomali.com/soutez

Soutěž je určena pro věkové kategorie do 18 let a od 18 let. Může se přihlásit jakýkoliv fotograf (profesionál i amatér).

Každý účastník může zaslat maximálně 3 fotografie ve formátu JPEG "na šířku" v rozlišení minimálně 3 300 x 2 300 px, což odpovídá rozlišení fotopaparitu cca 8 Mpx. Tématem fotografií mohou být samostatně stojící stromy, aleje, stromořadí, skupiny stromů, detaily stromů apod.

V každé kategorii bude odbornou komisí vybráno 6 nejlepších snímků, jejichž autoři získají ceny po-

době mistrů produktů či poukazu na mistri aktivitu (vstupenky do aquaparku, výpůjčky Sociálně terapeutické dílny, holčky regionálních potravin apod.). Všechni účastníci obdrží účastnický list a drobnou pozornost.

Ze všech fotografií zaslaných do soutěže jich bude 13 vybráno pro následný kalendář MAS Hlučínsko na rok 2019. S autory vybraných fotografií budou uzavřeny licenční smlouvy. Snímky do kalendáře se nemusí shodovat se snímky, které komise ocení jako nejlepší v obou kategoriích.

Sídlo organizace MAS Hlučínsko: Městské nábřeží 2402, 748 01 Hlučín | Kontaktní organizace MAS Hlučínsko: Větrná 102, 747 01 Velká Hlezišská

Úryvek z Kroniky obce Markvartovice na přelomu 19. a 20. století

Zastavme se u nejdůležitějších úkolů obecní správy v Markvartovicích v této době. Ještě za fojta Johanna Lischky v roce 1890 se rozhodla obec dát vydláždít obecní cestu, a to čedičovými kamennem z muglinovského lomu. Cesta z Ludgeřovic do Markvartovic byla tehdy velmi špatná, a proto často nebyla ani schopná provozu. Počátkem února 1894 jeli tudy nějací muži. Vůz se s nimi převrátil a muži se pádem zranili. To se stalo podnětem, že se počátkem dubna t.r. konečně s opravou cesty započalo, a to od počátku obce Šilheřovice po školu. Pro nedostatek financí byla tato stavba rozdělena na tři etapy. Ještě před započatím stavby byl opraven most přes potok u usedlosti sedláka Zlotého. Dovoz kamene z Muglinova na 524 m² si vyžádal z obecní pokladny 3.156 říšských marek (RM). Na tyto výdaje byla obci poskytnuta hypotéka z vratislavské záložny ve výši 3.000 RM. Za dovoz 1 m² kamene dostávali sedláci 6 RM. Čerstvý silniční násyp před domem Zlotého na hranici obce s Ludgeřovicemi byl přes zimu nesjízdný, a proto byla silnice policejně uzavřena. Dovoz kamene z Muglinova na další etapu vozovky přišel na 3.918 RM. S pracemi se započalo v květnu 1895 a práce byly téhož roku ukončeny. Dlažbu silnice prováděl dlaždič Menšík ze Závady. Celkový náklad na dlažbu obecní vozovky ve vsi přišel na 13.500 RM. Obec dluh splácela měsíčně částkou 300 RM, takže 15. 9. 1899 byl obecní dluh vyrovnán.

Šlo o velkou akci místní správy a občané vydláždění obecní silnice přivítali. Jezdilo a chodilo se nyní bezpečně a nebylo obav ze sklouznutí vozu z cesty. Po tvrdém povrchu však vozy s železnými obručením na kolech drkotaly a pro otřesy, které vozy trásly, nemohly osoby jedoucí na voze ani promluvit.

Udržování obecní cesty, vedoucí středem vsi, patřilo k nejvýznamnějším úkolům, kterými se bylo třeba neustále zabývat. Jak jsme se již zmínili, nedávnou stavební úpravou došlo k jejímu zpevnění v délce 3 km. Dne 10. 7. 1912 se zastupitelé obce zabývali zprávou krajského stavebního inženýra, týkající se dalších nezbytných úprav cesty, jako novým předláždáním poškozených částí povrchu cesty čedičovými kamennem. Silnice

byla poškozena zejména těžkými vozy z Ratiboře, dopravujícími pivo a zeleninu. Radní vyspravení vozovky přislíbili. Obecní silnice měla být rovněž posypána drobným šterkem. V tomto případě, ale nesouhlasilo zastupitelstvo s jejím předláždáním, které by zatížilo beztak zadluženou obec. Tak byla vozovka posypána drobným šterkem, za jehož 1 m² se platila 1 RM a za jednu fůru dopravného 20 RM, což bylo pro obec přijatelné.

V roce 1910 se rozhodlo zastupitelstvo obce Markvartovice zregulovat místní potok. Dosud neupravovaný klikatý potok nebyl schopen při návalech deště odvést vodu a tak byla stavení v jeho blízkosti stále v nebezpečí záplav. S pracemi bylo započato ihned v roce 1910. Navezeny byly piloty ke zpevňování okraje toku. Ostré zákruty potoka byly narovnány, aby voda měla přímější tok. Stromy stojící tomu v cestě byly odstraněny a pařezy střelnou náloží vyhozeny a odklizeny. Zároveň byly přes potok postaveny betonové můstky. Práce byly do roka ukončeny a dne 9. 2. 1911 převzal zastupitelstvo povinnost trvale se o údržbu zregulovaných břehů místního potoka starat. Dne 10. 7. 1912 byly projednávány návrhy nákladů na regulaci potoka s obcí a s velkostatkářským obvodem Ludgeřovice, dle něž měly být kryty obcí Ludgeřovice z 53%, obcí Markvartovice z 26%, velkostatkářským obvodem Ludgeřovice z 12% a velkostatkářským obvodem Markvartovice z 9%. Významnou činností obce byla i péče o chudé. Z rozpisu chudinské podpory obce z roku 1909 se dozvídáme, že v chudinském fondu měla obec t.r. 443, 78 RM. Z této částky byl vyrovnán účet z Richterovy nemocnice v Hlučíně za stravu pacientky – markvartovické občanky Theresie Lassakové ve výši 270, 30 RM. Invalidovi Josefu Postulkovi zde byly amputovány obě nohy a bylo nutno uhradit jeho stravu s obsluhou, za což zůstala obec dlužná, do konce roku 1907 však dluh vyrovnala.

Obec Markvartovice osvobozovala některé občany s nejnižšími příjmy od komunálních daní. Na zasedání zastupitelstva 28. 4. 1907 bylo rozhodnuto, aby byli osvobozeni od těchto daní všichni pacholci, služky, mladí koňáci a obec-

ni sluhově. Tyto první krůčky v sociální oblasti sloužily obci ke cti.

V roce 1913 zde měla být zřízena poštovní agentura, a to v souvislosti s provozem železniční tratě přes Ludgeřovice. Zastupitelstvo však její zřízení odmítlo, stejně jako zavedení telefonu do obce s tím, že obchodní styky jsou v obci malé, a že tedy toto spojení nevyžadují. O potřebách občanů se tehdy ještě ani nedalo mluvit. Ve skutečnosti šlo nepochybně obci o finance a také o nechuť k novotám.

Ze stejného důvodu se obec postavila 29. 7. 1914 zády k požadavku nést 1/3 nákladů za odkoupení pozemků pro stavbu trati Annaberk – Petřkovice – Hlučín – Kravaře. Zavázala se však k úhradě 2.480 RM na výkup pozemků pro vybudování trati s podmínkou, že okres Ratiborh povede na své náklady stavbu komunikace od starého Boczkova hostince na Hlučínskou ulici a bude ji také udržovat.

Bydlení markvartovických rolníků

Dle staré školní kroniky měla ves Markvartovice při svém zakládání asi stejný územní rozsah, jak jej mohl vidět kronikář a správce školy Franz Hein počátkem 40. let 19. století po svém nástupu na markvartovickou katolickou školu. Později přibýly podle něj jen tři poddanské domky u panské bažantnice na Štípkách.

První písemná zmínka o počtu domů v obci je z roku 1830, kdy zde bylo napočítáno 55 domů. O 15 let později jich zde bylo 110. V roce 1871 zde bylo již 144 domů.

Výstavba nových domů v letech 1840 – 1870 samozřejmě souvisela se zvyšováním počtu obyvatel obce, o čemž už bylo podrobněji pojednáno. Byl to přirozený jev pro zrušení robotních povinností. V tuto dobu bylo postaveno několik budov uprostřed vsi. Pět selských usedlostí se zdvojnásobilo tím, že bylo rozděleno na poloviny, takže tím se počet domků v Markvartovicích zvyšoval. Několik domků bylo postaveno mimo stávající zástavbu. Přesto západní část obce zvaná Siudlungen, byla až do roku 1918 neobydlena a obytné domky nebyly ani u kaple Nejsvětější Trojice.

V tuto dobu stávající silnice středem vsi neexistovala, tehdejší cesta do Ludgeřovic vedla poněkud více západní částí obce. Nová silnice měla původně vést podél potoka, od čehož se ale kvůli močálovitě půdě upustilo. Proto byla cesta ponechána v podstatě na původním místě, ale s odchylkami, narovnáním a rozšířením. Ještě koncem 19. století byla pravá strana obce podél

silnice od Hříbovce směrem k Ludgeřovicím jen řídké zastavěna.

Obytné domky i hospodářská stavení byla v obci dříve stavěna ze dřeva. Teprve od poloviny 50. let 19. století se zde začaly ojediněle objevovat budovy postavené z nepálených či částečně pálených cihel, pokryté buď slaměnými došky či dřevěnými šindeľy. Okna byla jednoduchá a malá, parapety lidé ucpávali mechem, aby se v zimě udrželo ve stavení teplo. Světnice byly bez dřevěných podlah. Okapy střech byly na dosah ruky a v zimě visely rampouchy ze střech až k zemi.

Skromné příjmy po odečtení daní a rent jim nedovolovaly na nějaký vyšší komfort na budově či uvnitř místnosti vůbec pomýšlet. Obytné domky se skládaly obvykle z jednoho pokoje, který byl obytnou místností, kuchyní i ložnicí pro všechny členy rodiny, dále z chodby, spíže a chlévů. Vše bylo pod jednou střechou. Tak vypadal například 7. 2. 1826 úředně odhadovaný selský dům č. 31, který tehdy vlastnil Thomas Kalwar. Budova byla postavena z hrubých trámů a pokryta otýpkami slámy. Byla 3 stopy dlouhá a 1 prut 2 stopy široká. Vedle stál malý chlév pro černý dobytek a kůlna. Byl zde ještě jeden výměnkářský domek, který však nebyl dostavěn. Zahradka byla pro dvě čtvrtky výsevu a bylo na ní několik ovocných stromů. K usedlosti patřilo 15 šeflů pole, ale jen 10 šeflů bylo úrodných.

Selská usedlost č. 29 patřící Benjaminu Hudczkovi, byla dne 20. 8. 1834 rovněž podrobena úřednímu popisu a odhadu. Usedlost se nacházela na konci vsi u Ludgeřovic. Budova s maštálí a krávinem byla 4 ½ prutu dlouhá a 1 prut a 10 stop široká, postavená z nyní již zpuštěných trámů, pokrytá slaměnou střechou. Byla ve velice špatném stavu a měla cenu jen 6 říšských tolarů. Vedle stála stodola ze stejného materiálu, ale v poněkud lepším stavu. Byl zde i domek pro výměnkáře a neúrodná zahrada o výměře 3 ½ jitra, vhodná jen pro pastvu dobytka. K této usedlosti patří i mladý les o výměře 15 jiter a 40 šeflů pole. Chovaly se zde 4 krávy, 2 kusy mladého dobytka a drůbež. Skromné bylo i zemědělské nářadí: dřevěný vůz, pluh, 2 brány, hák.

Dne 13. 4. 1839 byla úředně odhadnuta cena selské usedlosti Jacoba Grutzmanna č. 8. Kromě jednoho pokoje zde byla pod jednou střechou maštál a komora. Dům byl postaven také z hrubých trámů pokrytých slámou a byl v lepším stavu. Budova byla 4 pruty dlouhá a 2 pruty široká a navazovala na ní kůlna a dva chlévy pro dobytek.

Přilehlý domek pro výměnkáře měl pokoj, kravin a chlév pro černý dobytek a byl postaven z téhož materiálu jako usedlost. Ta byla se vším odhadnuta na 155 říšských tolarů. Patřila k ní i opločená zahrada o výměře 39 jiter 120 prutů, sloužící k pastvě a z části k pěstování brambor a 59 jiter pole. Z dobytka zde bylo 5 koní, 3 krávy, 4 voly, 2 prasnice a 4 ovce. Ze skromného nářadí pak 2 vozy, pluh, 4 páry bran a 4 postoje pro koně.

Obytné a hospodářské budovy nedoznały mnoho změn ani v dalších letech. Dne 31. 8. 1846 byla odhadnuta zahradnická usedlost Franze Segsulký č. 50. Šlo o stejně popsanou usedlost, jakou byly výše zmíněné se zahradou o 1 šelfu pozemku, která byla z části i ovocným sadem a 18 šelfů pole.

Povšimněte si, jak podle obecního kronikáře obec Markvartovice v 19. století vlastně vypadala. V roce 1895 se píše o obci s dvěma místními částmi:

1/ kolonie Hrzibowetz, zahrnující její horní konec od kaple po les a obecní silnici.

2/statkový okrsek loveckého remízu Davidka.

Dále bylo v obci kromě návsi několik tratí: Na panských loukách, Na Siedlunku (v okolí kaple a dvora), Ve Štipkách, V Oboře, V Zapověceníku, V Kostelňaku, U Bažantnice, U Davidky, V Remíze, Při Juliance, Bobrovská cesta, Chodníky (kde se dříve chodilo s procesím po polích), U Lipky (nejvyšší bod na katastru obce), U Obrázku, Na Skotnici, Hliníky (rozcestí obcí Markvartovice a Šilheřovice).

V roce 1910 nebylo v Markvartovicích obytného domku, v němž by nebylo chléva, kde by se nechoval dobytek a u něž by nebyla parcela. Tak tomu bylo i v době, kdy lidé měli i jiná zaměstnání hlavně v rodicím se průmyslu. Tím si obec nadále zachovávala svůj vesnický charakter.

**Z knihy Markvartovice 1377 – 2007
Viléma a Magdy Plačkových**

Vino Mikulčík
příroda ve skleničce...

Prodej vína • Degustace • Sommeliérské služby
jen tak na večer, na svatby, oslavy nebo firemní večírky

Otevřeno: pátek 15. – 18. hod. a kdykoliv po tel. domluvě
Rozvoz zdarma každou středu již od 6-ti lahví – Hlučín, Ostrava a okolí

Ing. Jan Mikulčík
www.vinomikulcik.cz

Na Krásné vyhlídce 3, Hlučín
tel. 732 23 93 45

Zpravodaj obce Markvartovice, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází čtvrtletně.

■ Vydává: Obec Markvartovice, Šilheřovická 491, 747 14 Markvartovice, IČ: 00300411.

■ Místo vydávání: Markvartovice, ročník III., číslo 2, den vydání 20. 6. 2018.

■ Evidenční číslo: MK ČR E 22454.

■ Redakční rada: předseda: Petra Janošová, členové: Tomáš Halfar, Šárka Kubišová, Marián Poledník.

■ Šéfredaktorka: Zuzana Pistovčáková, e-mail: redakce@markvartovice.cz, tel.: 606 433 667.

■ Grafické zpracování a tisk: MORAVAPRESS s.r.o., Cihelní 3356/72, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava, IČ: 25880764

1 výtisk na číslo popisné

ZDARMA!
Uzávěrka příštího čísla bude 10. září 2018.